

צבי טל, העולם הזה

יואב קסטל ושרון שגיא סיימו את שרותם הצבאי ואז גילו דבר מדהים: לימודיהם ב"ריאלי" לא הספיקו כדי להתקבל לאוניברסיטה

בית הספר הריאלי הציג בפנינו ובפני תלמידים אחרים מידע שאינו נכון ושרחוק מלהיות מדויק.

כך מאשימים שרון שגיא ויואב קסטל, בוגריו של בית הספר הריאלי בחיפה. שניהם בני 22, בני אותו המחזור ואחרי שרות צבאי מלא. שרון ניסו תה להתקבל בשנה שעברה לפקולטה למשפטים באוניברסיטת תל-אביב, אך נדחתה, בעיקר בשל תוכנית הלימודים של בית הספר הריאלי. שרון לא ידעה על הבעיות העוללות להיווצר, אלא רק אחרי שניסתה להתקבל לאוניברסיטה.

יואב קסטל נודע על הבעיות הקשות רק כאשר חברתו לספסל-הלימודים נדחתה על-ידי הפקולטה למשפטים. הוא ניסה להתקבל לפקולטות למשפטים באוניברסיטת של ירושלים, של תל-אביב ובאוניברסיטת בר-אילן. גם הוא נדחה על-ידי כולן. על-פי עדותו, לתוכנית הלימודים שלו בריאלי יש מישקל רב בדחיות.

מהי אותה תוכנית לימודים בעייתית, שמהווה מיכשול רציני לקבלה לאוניברסיטה?

טוענים השניים: "בכיתה ל' ערכו מיפגשים בין הוראים, המחנכים והמורים לבין התלמידים, לעיתים עם ההורים, כדי לבנות תוכנית לימודים רצויה, כשהיעד הצלחה בבחינות הבגרות. הייעוץ הבלתי-תיאמץ והמזלזל אומנם לא נעשה בריון, אך כך היו פני הדברים. הוסתרו עובדות חשובות והם הציגו את האינ-

פוט המוחזי בחיפה, כאמצעות עורך הדין עופר שגיא. הם פנו לערכאות רק אחרי שמוצו כל האפשרויות והדרכים האחרות. הם מבקשים לתקן את העוול והגורם להם, לבוגרים אחרים, וכי מובן לציבור התלמידים שטרם סיימו את בית הספר.

אלו, אחרי שעברו יואב ושרון את התלואות הארוכה והמייגעת עד להגשת כתב-התביעה: "במהלך השנה שעברה, כאשר למרתי במיסגרת המסלול הקדם-משפטי בתל-אביב, ניסיתי מיספר פעמים לקבוע שיחה עם מנהל בית הספר, ישעיהו תדמור. נתקלתי בתירוץ צים שונים מצד מוזכרתו, וכך הפגישה לא יצאה אל הפועל.

הריאלי

פורמציה — גם דרך מיסמכים שקיבלנו — בצורה מוטעית מאוד. אגב, מדיניות זו של בית הספר, למרות שעברו מיספר שנים מאז שסיימנו, לא השתנתה כלל.

בעיה של בנוסים

שני צעירים נאים, לבושים לפי הקו הספורטיבי של ג'ינס וטרירי קו, נעמי-הליכות, מרברים עברית ר' הוטה אך מנוסחת בפשטות. הם מנסים לפצח את האגוז הקשה — את תוכנית הלימודים המכשילה.

לדיבריהם, המדיניות של כל המוסדות להשכלה גבוהה והאוניברסיטות, מלבד הטכניון, היא כזאת, שכתנאי לקבלתו משקללים לתלמיד את ציוני תעודת הבגרות ואת ציוני הבחינות הפסיכומטריות, ותוצאה, היא שמהווה את ציוני הסופי בקבלתו לאוניברסיטה. האוניברסיטות גם מעניקות "בונוס" סים לתלמידים, כתנאים מסויימים. בונוס כזה תלמיד כל המעניקות "בונוס" או שני ציונים, נוסף על הציון המיוקלל שאליו הצליח התלמיד להגיע. בונוס כזה מקבל כל תלמיד במיקצועות שבהם הוא נבחר ברמת יחידות גבוהה. רמת יחידות גבוהה פירושה מיקצוע מורחב, כלומר: של 4 או 5 יחידות לימוד לפחות. את הבונוס מקבלים ללא קשר לציון בבגרות, אך בתנאי שהתלמיד עבר את הבחינות הפיזיקליות, ולא נכשל במיקצועות החובה. התוכנית שבנו שרון ויואב בכיתה ל',

תירוצים זילזול

שרון שגיא וברג, יואב קסטל ויהודה גרף הגישו את כתב התביעה ב-20 בספטמבר, בכיתה ל'.

ההצגה הגדולה

(המשך מעמוד 24)
כדאי עכשיו לצבוע בלבונד-פלאטינו. ולהשאיר את השורשים הכהים. יש גם מיבחר של צבעים אחרים: כחול, סגול, אדום, ירוק, ככל העולה על הדעת. מי שרוצה וריאציה שונה, תוכל תמיד להשתמש בפאות או בתוספות-שיער שונות, המצויות בשלל צבעים. יש פאות בצבעים פסיכודליים, כמו ירוק כתום, צהוב, אדום וורוד.

על השיער אפשר גם לקשור מיטפת גדולה עם עניבה כובתית, או כובע מעניין ומסוגנן.

● **הצוואר** — בשני מצבים: חשוף, או מכוסה כולו בצווארון גולף.

● **הכתפיים** — במראה טבעי, שמוטות קימעה, בשמלות או ב'קט עם כריות גדולות.

● **המותניים** — הן מוקד-התעניינות, כדאי שיראו צרות, ולכן יש צורך בחגורה מעניינת. הפופר לרית ביותר היא חגורה אלסטית שרוחבה 15 ס"מ.

● **החצאיות** — שתי מידות אורז: קצרות מאוד (ישירות או בלוניות) או ארוכות מאוד (בעלות קפלים).

● **המכנסים** — הרוקים זה פאסה! מיכנסיים מעט נפוחים, ובדרך כלל באורך הנושק מעל הקרסול.

● **הגרביים** — כשהחצאית קצרה מאוד, הגרביים מגיעים עד לברכיים, חלקים וגם בעלי דוגמה. כשהחצאית ארוכה — גרבי מיכנס או גרביים קצרים כמו גרבי-טניס.

● **הנעליים** — הצעקה האחרונה הן הנעליים הגדולות, המגושמות, הגבריות, המזכירות את

מראה לונדוני שחור הוא יפה

נעלי-הפועלים בעלות הסוליה העבה. אפשר עם שרוכים או בסיגנון של מוקשנים.

● **התכשיטים** — ככל שהמראה יותר אבנגארדי, התכשיטים יותר גדולים. אפשר גם תכשיטים בסגנון הרטרו (משנות ה-20 עד לשנות ה-40).

● **הצבעים** — שחור הוא הצבע החשוב ביותר. אפילו הבר המשמש את תעשיית הג'ינס נצבע בשחור רהוי. צבעים אחרים הם חום (אבל בתוספת של פריט שחור), לבן וכחול כהה.

או אם העתן ללונדון ולא השגתן כרטיסים לכל המחוזות הפופולריים, אל תתאכזבו — השואו האמיתי הוא ברחוב.

נהל ניתן להבין, שאותה המדיניות המטעה והמזלזלת תימשך בבית-הספר. "כשרון, כך גם אני חושב שנגסטו כל הדרכים האפשריות עד להפעלת הצעד המישפטי."

שרון אומרת, שעד כמה שידוע לה, תביעתם היא תקרים מישפטי. עוד לא קבע ישראל שתלמיד תבע את בית ספרו בגלל עניין כזה.

יואב מרגיש נקודה נוספת: אנו תובעים את בית-הספר ולא את משרד החינוך, מכיוון שאנו נפגענו על-ידי בית-הספר בגלל השיטה הנהוגה בו — מתן אינפורמציה לא נכונה ועיוות המציאות לגבי בחינות הבגרות והמוסדות להשכלה גבוהה. אני יודע שהנפי-

פוט המחזי בחיפה, כאמצעות עורך הדין עופר שגיא. הם פנו לערכאות רק אחרי שמוצו כל האפשרויות והדרכים האחרות. הם מבקשים לתקן את העוול והגורם להם, לבוגרים אחרים, וכי מובן לציבור התלמידים שטרם סיימו את בית הספר.

אלו, אחרי שעברו יואב ושרון את התלואות הארוכה והמייגעת עד להגשת כתב-התביעה: "במהלך השנה שעברה, כאשר למרתי במיסגרת המסלול הקדם-משפטי בתל-אביב, ניסיתי מיספר פעמים לקבוע שיחה עם מנהל בית הספר, ישעיהו תדמור. נתקלתי בתירוץ צים שונים מצד מוזכרתו, וכך הפגישה לא יצאה אל הפועל.

היטענה אותנו!

געים העיקריים הם אלה שלומדים במגמות הכלכלית-מתמאטית והסוציו-לוגית בבית-הספר הריאלי.

טפיחות על השכם

דוע רק הם נלחמים את מילחמתם של רבים אחרים, בעצם, של כל תלמידי בית-הספר?

שרון, עונה כשיואב מנהגו בראשו לאות-הסכמה: "יש בוגרים שעדיין לא הגיעו לשלב הקבלה לאוניברסיטה, ואולי הם פשוט לא מודעים לעניין ולא מבינים כלל את נושא הענקת הבונוס, ועד כמה זה חשוב.

יש גם סוג מסויים של אנשים, שברגע שהם שומעים מאבק מישפטי הם נרתעים ובורחים מכל העניין. יש, כמוכן, מיספר תלמידים שהתקבלו לפקולטות היוקרתיות. ללא הבר נוסים. ויש גם בוגרים שהתקבלו לפקולטות שהביקוש אליהן נמוך באופן יחסי, והם לא נוקקים לשיטת-הבר נוסים".

"בשלב מסויים צילצל המנהל לבי תי ושוחח עם אמי. באותה שיחת-טלפון הוא הבהיר, שאין כל מקום לקיומה של פגישה איתי, כי עילת הפגישה איחרה את מועדה — והכוונה לנושא התוכנית של בחינות הבגרות.

"זה התרחש במאי-יוני 1987, בתחילת החופש הגדול. אני עדיין לא מבינה מדוע הוא אמר שאין זה אקט טואלי, הרי זה יכול להשתנות ולהשתפר לקראת השנה החדשה.

"לאחר שנתקלתי ביחס כליכך מול זל, שלחתי, ב-18 ביוני, מיכתב למנהל בית-הספר, ובו הבעתי את רצוני להיפגש עימו, כצעד אחרון לפני שאנקוט צעדים מישפטיים. מיכתב תשובתו הגיע באיחור של חודש.

"אני רואה מיכתב זה שוב זילזול וחוסר התייחסות מכובדת מצידו כל-פי. אגב, הזילזול התבטא גם בכך שלא היתה כל חתימה ידנית שלו על מיכתב, ונראה שהמדובר בהעתק של המיכתב.

"למרות מיכתב תשובתו, הוא לא מצא לנכון עד היום להזמין אותי לשיחה, או אפילו לדבר איתי בטלפון. יואב מסביר, כי "מיכתבנו של המי-